

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1170/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114203518
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114203518.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľky Y. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, L. L., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenému advokátkou JUDr. Barborou Korenecovou, so sídlom Slnecná 765/3, Malinovo, v konaní o zaplatenie 620 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/46/2014-61 zo dňa 20. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 620 Eur s 8,20 % úrokom z omeškania ročne od 05. 02. 2014 až do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 143,64 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, rozsudok okresného súdu mení tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 191,52 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 16,34 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom v Košiciach, č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 620 € s 8,20% úrokom z omeškania ročne od 05. 02. 2014 až do zaplatenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte aj OSP) tak, že zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 143,64 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Navrhovateľka sa svojím návrhom došlým tunajšiemu súdu dňa 17. 02. 2014 domáhala od odporcu zaplatenia sumy 620,-- Eur s 8,25 % úrokom z omeškania ročne od 05. 02. 2014 až do zaplatenia ako bezdôvodného obohatenia.

Odporca žiadal návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, jej právneho zástupcu, vyjadrením odporcu, zmluvou o úvere, splátkovým kalendárom a zistil tento skutkový stav:

Podľa tvrdenia navrhovateľky uzatvorila s odporcom zmluvu o úvere č. 602200284 dňa 07. 12. 2012, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 700,-- Eur. Táto zmluva mala charakter

spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú sa vzťahoval zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže zmluva neobsahovala náležitosti upravené v § 9 ods. 2 citovaného zákona, mal odporca nárok len na vrátenie poskytnutej istiny, nie úrokov a poplatkov. Navrhovateľka mu uhradila o 620,-- Eur viac, než mal odporca nárok. Z týchto dôvodov došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. V zmluve absentoval termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a ročná percentuálna miera nákladov.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23. 04. 2014 uviedol, že zmluvu o úvere nemožno považovať za spotrebiteľskú, keďže ju účastníci uzatvorili podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovanú zmluvu. Z týchto dôvodov sa na ňu zákon 129/2010 Z. z. nevzťahuje. Navyše sa dohodli, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky ich právne vzťahy budú spravovať Obchodným zákonníkom. Takáto dohoda sa nachádza v bode 15. Všeobecných podmienok. Z týchto dôvodov nemožno uvažovať o absencii podstatných náležitostí v zákone 129/2010 Z. z., na základe ktorého by mal byť poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľka plnila na základe platne uzatvorenej zmluvy o úvere.

Právny zástupca navrhovateľky vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 11. 06. 2014 uviedol, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, keď odporca jednoznačne konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a navrhovateľka nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Poukázal v tomto smere na § 2 zákona 129/2010 Z. z. Navrhovateľka bola odporcom uvedená do omylu predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku a na strane odporcu došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 20. 06. 2014, ktorú zásielku prevzal odporca dňa 05. 06. 2014. Dňa 19. 06. 2014 žiadal o odročenie pojednávania prostredníctvom právnej zástupkyne, ktorej bola udelená plná moc 18. 06. 2014, z dôvodu, že zastupovanie odporcu prevzala jeho právna zástupkyňa v lehote kratšej ako 5 dní pred nariadením pojednávania. Poukázala na znenie ustanovenia § 115 ods. 2 a § 119 OSP.

Podľa § 115 ods. 2 OSP predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Táto lehota bola dodržaná. Účastníkovi, t. j. odporcovi, bolo doručené predvolanie 15 dní pred termínom pojednávania. Navyše o obsahu žalobného návrhu mal vedomosť od 11. 04. 2014, kedy ho prevzal spolu s výzvou na vyjadrenie a aj sa k nemu vyjadril.

Podľa § 119 ods. 1 OSP súd môže pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník musí oznámiť dôvod na odročenie bez zbytočného odkladu, pričom z ustanovenia § 119 ods. 4 nevyplýva, že v každom prípade musí pojednávanie odročiť. Je na ňom, aby posúdil, či sa jedná naozaj o dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania.

V danom prípade súd nepovažoval dôvod, že odporca udelil plnú moc na zastupovanie až 18. 06. 2014 právnej zástupkyne, za dôvod pre odročenie pojednávania, keď mal vedomosť o obsahu žaloby už od 11. 04. 2014. Navyše subjekt odporcu podáva na súdy celej SR hromadné žaloby vo veciach spotrebiteľských úverov, pričom v týchto konaniach býva zastúpený právnym zástupcom. Mal možnosť splnomocniť pre konanie právneho zástupcu už skôr. Z uvedených dôvodov súd návrhu na odročenie pojednávania nevyhovel.

Navrhovateľka na pojednávaní trvala na návrhu a žiadala mu vyhovieť.

Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že v zmluve o úvere absentovalo dojednanie o výške úroku ako aj RPMN. Nie je zrejme výška a termín splátok istiny a úroku ako aj poplatkov. Pokiaľ je v nej uvedené, že má navrhovateľka vrátiť poskytnutý úver zvýšený o príslušný poplatok vo výške 620,-- Eur, jedná sa o neprimeranú odmenu, ktorá zrejme predstavuje úrok. Výzvu na plnenie zaslal odporcovi e-mailom dňa 29. 01. 2014 s prílohou overenou elektronickým podpisom nachádzajúcou sa v spise. Žiadal potom návrhu vyhovieť a priznať trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu čiastočne neplatnej úverovej zmluvy z dôvodov, že neobsahovala náležitosti upravené v § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z. z.

V konaní nebolo sporné, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere dňa 07. 12. 2012, na základe ktorej bol navrhovateľke od odporcu poskytnutý úver vo výške 700,- Eur.

Zo zmluvy o úvere vyplýva, že sa zaviazala zaplatiť poskytnutú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 620,- Eur v 12 mesačných splátkach po 110,- Eur počnúc dňom 22. 12. 2012. Z doloženej zmluvy vyplýva, že sa oboznámila a súhlasí so všeobecnými podmienkami poskytnutého úveru, ktorú sú na zadnej strane tejto zmluvy. Ani jeden z účastníkov však všeobecné podmienky nedoložil. Navrhovateľka pripojila doklad „splátky a pokuty“, z ktorého vyplýva, že uhradila dojednanú sumu 1 320,- Eur.

V konaní odporca nespochybnil, že zmluvu o úvere uzatváral v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom navrhovateľka bola účastníčkou zmluvy ako fyzická osoba a finančné prostriedky neprijala pre účely podnikania.

Z uvedených dôvodov potom súd kvalifikoval daný zmluvný vzťah bez ohľadu, že sa jedná o absolútny obchod v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, ako spotrebiteľskú zmluvu. Aj keby zo zmluvy malo vyplývať dojednanie podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, nič to nemení na kogentnom ustanovení § 52 ods. 1 O. z., podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

V čase uzatvorenia zmluvy bolo potom potrebné aplikovať na daný vzťah Zákon o spotrebiteľskom úvere č. 129/2010 Z. z. Citovaný zákon č. 129/2010 Z. z. vyžaduje pre platnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej písomnú formu, pričom zmluva musí obsahovať podstatné náležitosti, inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade zmluva neobsahovala náležitosti upravené v § 9 ods. 2 písm. f), i) a k), konkrétne termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovú sadzbu, ani termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedených dôvodov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona súd považoval dojednaný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ potom odporca prijal okrem poskytnutého úveru aj sumu 620,- Eur, jednalo sa z jeho strany o neoprávnený majetkový prospech a bol túto sumu povinný vrátiť v zmysle § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka.

Súd priznal navrhovateľke aj úrok z omeškania odo dňa doručenia výzvy odporcovi na plnenie v zmysle § 536 O. z. Výška úroku z omeškania bola požadovaná v súlade s vládnym nariadením 87/1995 Z. z.

Úspešnej navrhovateľke súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za úkony právnej pomoci: príprava a prevzatie, spísanie návrhu, účasť na pojednávaní, v zmysle § 142 ods. 1 OSP. Za jeden úkon právnej pomoci 39,84 Eur, plus režijný paušál 8,04 Eur. Spolu 143,64 Eur.

Súd nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľky náhradu straty času za účasť na pojednávaní za 16 polhodín cesty z Košíc do Banskej Bystrice a späť, ani cestovné z Košíc do Banskej Bystrice a späť z dôvodu, že tieto trovy súd nepovažoval za účelne vynaložené a to z týchto dôvodov:

Vzhľadom ku charakteru sporu si mohla navrhovateľka zvoliť právneho zástupcu aj bližšie k miestu bydliska a konajúcemu súdu. V prípade, že chcela byť právne zastúpená advokátom so sídlom v Košiciach, mohol tento požiadať, aby bol vypočutý dožiadaným súdom. V konaní neboli produkované zo strany odporcu také písomné vyjadrenia, ktoré by vyžadovali osobnú účasť právneho zástupcu na pojednávaní. Na pojednávaní reprodukoval len obsah svojich dovtedajších písomných vyjadrení.“

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa odporca odvolal. Odporca v odvolaní uviedol, že proti rozsudku okresného súdu podáva odvolanie a to z toho dôvodu, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f) OSP - účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, b/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP). K jednotlivým dôvodom odvolania odporca v odvolaní uviedol, že má za to, že postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko okresný súd vec prejednal v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, ktorého si na zastupovanie v predmetnom konaní zvolil. Zdôraznil, že nezachovanie najmenej 5 dňovej lehoty na prípravu na pojednávanie je dôvodom na odročenie pojednávania. Dňa 05. 08. 2014 mu bol doručený rozsudok, ktorý prvostupňový súd vydal, aj napriek ospravedlneniu neúčasti právneho zástupcu odporcu, vec prejednal bez prítomnosti odporcu, ako aj bez prítomnosti ním zvoleného právneho zástupcu, čím podľa odporcu jednoznačne došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku odporcu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP) odporca v odvolaní uviedol, že prvostupňový súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatuje, že

Zmluva o úvere č. 602200284 je zmluvou spotrebiteľskou, pričom uvedený záver odôvodnil okresný súd len s poukazom na citáciu príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru odporcu, okresný súd sa riadne nevysporiadal s charakterom Zmluvy o úvere č. 602200284 a jeho rozhodnutie je preto nepreskúmateľné. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je podľa odporcu zrejmé, akými úvahami sa okresný súd riadil a aké ustanovenia právnych predpisov na daný skutkový stav aplikoval. Podľa názoru odporcu okresný súd vec nesprávne právne posúdil, pretože účastníci Zmluvy o úvere č. 602200284 uzatvorili zmluvu podľa § 269 ods. 2 zák. č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, ako nepomenovanú zmluvu, preto sa na ňu podľa odporcu zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje. Navyše účastníci konania si v bode 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy dohodli, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom. Na základe uvedeného nie je podľa odporcu na mieste uvažovať o akejkolvek absencii podstatných náležitostí Zmluvy o úvere č. 602200284 zo dňa 07. 12. 2012, predpísaných v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, na ktoré navrhovateľka poukazuje v žalobe a preto podľa odporcu neexistuje dôvod, na základe ktorého by mal byť poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. V závere odvolania odporcu navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolala aj navrhovateľka a to proti výroku, ktorým okresný súd priznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 143, 64 €, nakoľko sa nestotožnila s výškou priznanej náhrady trov konania. Navrhovateľka v odvolaní uviedla, že dôvodmi jej odvolania sú dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ OSP, v zmysle ktorého v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP a to konkrétne k vade konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a ďalej dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, v zmysle ktorého rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľka v odvolaní okresnému súdu vytkla, že nepriznal navrhovateľke náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní z Košíc do Banskej Bystrice a späť ani cestovné z toho dôvodu, že tieto trovy nepovažoval okresný súd za účelne vynaložené, s odôvodnením, že navrhovateľka si mohla zvoliť právneho zástupcu bližšie k miestu bydliska navrhovateľky a sídla konajúceho súdu, ďalej z toho dôvodu, že advokát so sídlom v Košiciach mohol požiadať, aby bol vypočutý dožiadaným súdom, ďalej z toho dôvodu, že v konaní neboli produkované zo strany odporcu také písomné vyjadrenia, ktoré by vyžadovali osobnú účasť právneho zástupcu na pojednávaní a tiež z toho dôvodu, že na pojednávaní konanom na okresnom súde reprodukoval právny zástupca navrhovateľky len obsah svojich dovtedajších písomných vyjadrení. K uvedenej argumentácii okresného súdu navrhovateľka v odvolaní uviedla, že tieto argumenty neboli zo strany okresného súdu patrične odôvodnené s poukazom na právnu úpravu, na základe ktorej konajúci súd zvolil takýto postup a preto takéto rozhodnutie nemožno podľa navrhovateľky považovať za správne. K jednotlivým dôvodom okresného súdu potom navrhovateľka v odvolaní ďalej uviedla, že pokiaľ ide o charakter sporu poukazuje na to, že kancelária právneho zástupcu navrhovateľky sa venuje takmer výlučne práve problematika spotrebiteľského práva, pričom aj s ohľadom na túto špecializáciu nemožno výber navrhovateľky považovať za nelogický a účelový alebo nesprávny a obmedzovať tak navrhovateľku v práve slobodného výberu právneho zástupcu. Pokiaľ ide o vypočutie advokáta v mieste jeho sídla navrhovateľka v odvolaní uviedla, že právny zástupca navrhovateľky sa pojednávania nezúčastnil na základe vlastnej žiadosti alebo na základe vlastného rozhodnutia, ale zúčastnil sa ho na základe predvolania súdu, ktorého nerešpektovanie by mohlo mať za následok uloženie poriadkovej pokuty, ako aj ďalšie sankcie uložené Slovenskou advokátskou komorou. Pokiaľ ide o argument, že v konaní neboli produkované zo strany odporcu také písomné vyjadrenia, ktoré by vyžadovali osobnú účasť odporcu, navrhovateľka v odvolaní uviedla, že takéto vyjadrenie mohlo byť odporcom prednesené práve na pojednávaní, na ktorom sa podľa názoru okresného súdu právny zástupca navrhovateľky nemal zúčastniť. Navrhovateľka v odvolaní ďalej uviedla, že odporca viac ako 10 rokov absolútne ignoruje ustanovenia zákona č. 258/2014 Z. z., zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj ustanovenia základných právnych predpisov, ktorými by sa mal riadiť. Za danej situácie nie je možné odporcovi, ako neúspešnej strane sporu priznať ochranu podľa § 150 OSP. Ustanovenie § 150 OSP umožňuje súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnúť výnimočne na zvláštnosti prejednávanej veci a prispieť tým k odstráneniu prípadnej tvrdosti, ktorú by inak vyvolalo uplatnenie jednotlivých zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov konania. Úvaha súdu, či sú splnené procesné predpoklady pre aplikáciu tohto ustanovenia musí vždy vychádzať z posúdenia všetkých

relevantných okolností konkrétnej veci, vrátane okolností demonštratívne uvedených v druhej vete § 150 ods. 1 OSP. Predmetné ustanovenie nemožno interpretovať tak, že súdu umožňuje kedykoľvek a bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania. Výnimočnosť aplikácie tohto ustanovenia musí byť daná osobitnými okolnosťami, ktorých charakteristika musí byť v odôvodnení rozhodnutia vždy náležite vysvetlená a konkretizovaná. V uvedenej súvislosti poukázala navrhovateľka na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 MCdo/21/2009 zo dňa 09. 11. 2010.

V závere odvolania navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania tak, že okrem priznanej náhrady trov konania vo výške 143,64 € prizná navrhovateľke aj náhradu za stratu času a cestovné náhrady súhrnne vo výške 345,12 € a náhradu odmeny za vyjadrenie navrhovateľky k vyjadreniu odporcu zo dňa 11. 06. 2014 vo výške 47,88 €. Zároveň si navrhovateľka uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 47,88 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľky a odporcu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 620 Eur s 8,20 % úrokom z omeškania ročne od 05. 02. 2014 až do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil; vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 143,64 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 191,52 € na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok odporcu odvolací súd uvádza, že pokiaľ odporca okresnému súdu vytýka, že mu postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože aj napriek ospravedlneniu právneho zástupcu odporcu súd prvého stupňa prejednal vec bez prítomnosti odporcu a bez prítomnosti ním zvoleného právneho zástupcu, čím podľa odporcu došlo k odňatiu možnosti odporcu konať pred súdom, tak odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že podľa plnej moci, ktorou spoločnosť POHOTOVOST', s.r.o. so sídlom v Bratislave splnomocnila JUDr. Barbore Korenecovú, advokátku so sídlom v Malinove na zastupovanie v konaní, plnomocenstvo bolo udelené JUDr. Barbore Korenecovej dňa 18. 06. 2014. V podaní zo dňa 19. 06. 2014 právna zástupkyňa odporcu ospravedlnila neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 20. 06. 2014 a žiadala odročit' pojednávanie. Ako dôvod žiadosti o odročenie pojednávania uviedla, že zastupovanie odporcu na základe plnej moci prevzala dňa 18. 06. 2014 t.j. v lehote kratšej ako 5 dní pred nariadeným termínom pojednávania. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené na okresnom súde na deň 20. 06. 2014 bolo doručené odporcovi dňa 05. 06. 2014, to znamená že v lehote dlhšej ako 5 dní na prípravu na pojednávanie podľa ust. § 115 ods. 2 OSP, preto nemožno akceptovať argumenty právnej zástupkyne odporcu o odňatí možnosti konať pred súdom, ktorú si odporca zvolil dva dni pred konaním nariadeného termínu pojednávania, nakoľko vo vzťahu k odporcovi, ktorý v čase doručovania predvolania nemal zvoleného právneho zástupcu bola zachovaná zákonná lehota na prípravu na pojednávanie, čo znamená že postupom okresného súdu nebola odporcovi odňatá možnosť konať pred súdom, tak ako to tvrdí v odvolaní odporca. Pokiaľ ide o argumentáciu odporcu, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď vyhodnotil Zmluvu o poskytnutí úveru č. 602200284 zo dňa 07. 12. 2012 ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko sa v danom prípade jedná podľa odporcu o zmluvu nepomenovanú, uzatvorenú v zmysle zák. č. 513/1991 Zb., Obchodného zákonníka, odvolací súd uvádza, že uvedená odvolacia námietka odporcu je neopodstatnená, pretože bez ohľadu na to, či si účastníci zmluvy v bode 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru dohodli, že v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka sa všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom, je zmluva predložená ako dôkaz v konaní jednoznačne zmluva spotrebiteľská, konkrétne zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. a preto okresný súd správne na základe vykonaných dôkazov vyhodnotil predmetnú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na základe uvedeného zistenia potom správne skúmal, či predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, pričom dospel k záveru, že v dôsledku absencie náležitostí uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. f), i), a k) je potrebné úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného zistenia potom

okresný súd správne ustálil, že pokiaľ navrhovateľka titulom úveru poskytnutého vo výške 700 € uhradila odporcovi celkom sumu 1 320 € t. j. aj sumu 620 € ako poplatok za poskytnutie úveru, tak na strane odporcu vzniklo v dôsledku bezpoplatkovosti poskytnutého úveru bezdôvodné obohatenie vo výške 620 €, ktorú sumu je odporca spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,20 % ročne od 05. 02. 2014 až do zaplataenia povinný vrátiť navrhovateľke.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke 620 € spolu s 8,20% úrokom z omeškania ročne od 05. 02. 2014 až do zaplataenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľky, ktorá podala odvolanie proti výroku o trovách konania, odvolací súd uvádza, že ust. § 142 ods. 1 OSP upravujúce náhradu trov konania v zmysle zásady úspechu v konaní vyžaduje pre priznanie náhrady trov konania splnenie podmienky účelnosti vynaložených trov konania. To, že bol účastník konania v konaní úspešný, teda ešte neznamená, že súd mu prizná plnú náhradu vyúčtovaných trov konania. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku v časti trov konania vyplýva, že za neúčelne vynaložené trovy konania považoval okresný súd náhradu straty času v súvislosti s účasťou právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní konanom na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 20. 06. 2014 za 16 polhodín strávených na ceste z Košíc do Banskej Bystrice a späť a cestovné z Košíc do Banskej Bystrice a späť a to z toho dôvodu, že navrhovateľka si z hľadiska účelnosti vynaložených trov konania mohla zvoliť právneho zástupcu so sídlom, ktoré je bližšie k miestu bydliska navrhovateľky a sídla konajúceho súdu. Napriek tomu, že navrhovateľka poukázala v odvolaní na ust. § 150 ods. 1 OSP, z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku nevyplýva, že by okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ust. § 150 ods. 1 OSP. Striktne vychádzal z požiadavky účelnosti vynaložených trov konania vyžadovanej ust. § 142 ods. 1 OSP keď v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, ktoré trovy konania považoval za účelne vynaložené a ktoré nie. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľky odvolací súd uvádza, že argumentácia okresného súdu o neúčelnosti vynaložených trov konania vo vzťahu k náhrade za stratu času a cestovným výdavkom má svoje opodstatnenie, pretože fakt, že právny zástupca navrhovateľky sa špecializuje výlučne na agendu ochrany spotrebiteľa ešte neznamená, že spotrebiteľia nemajú možnosť zvoliť si advokáta, ktorý má sídlo bližšie sídla konajúceho súdu (každý advokát z titulu výkonu advokácie by mal byť spôsobilý poskytnúť klientom právne rady aj z oblasti ochrany spotrebiteľa) a tak predísť neúčelne vynaloženým trovám konania. Rovnako tak v záujme zbytočného nenavýšovania trov konania o cestovné náhrady a náhrady za stratu času mal právny zástupca navrhovateľky za účelom účasti na pojednávaní konanom na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 20. 06. 2014 možnosť substitučne splnomocniť advokáta v mieste sídla konajúceho súdu, čo znamená, že argumentácia okresného súdu o neúčelnosti časti vynaložených trov konania je aj z tohto hľadiska opodstatnená. Na druhej strane treba zdôrazniť, že okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku nevysvetlil a teda neodôvodnil, prečo nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania zodpovedajúcich odmene za úkon právnej služby - vyjadrenie navrhovateľky k vyjadreniu odporcu k návrhu na začatie konania zo dňa 11. 06. 2014 a režijnému paušálu k uvedenému úkonu právnej služby v celkovej výške 47,88 €. V tejto časti rozhodnutia o náhrade trov konania považuje odvolací súd rozsudok okresného súdu za nesprávny a odvolanie navrhovateľky za dôvodné, keďže nie je daný dôvod navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia zodpovedajúcich odmene a režijnému paušálu za uvedený úkon právnej služby v celkovej výške 47,88 € nepriznať.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 3 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v odvolacom konaní predstavujú odmenu za jeden úkon právnej služby (odvolanie) vo výške 1 základnej tarifnej sadzby t. j. vo výške 8,30 € (za základ tarifnej odmeny považoval odvolací súd predmet odvolania navrhovateľky) plus režijný paušál k uvedenému úkonu právnej služby vo výške 8,04 €; spolu trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v odvolacom konaní priznané podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. b) a § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb predstavujú sumu 16,34 €.

O spôsobe náhrady trov konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.